

STATSMINISTERENS TALE VED MIDDAG GITT AV BYSTYRET I
AKUREYRI 29. AUGUST 1976.

Herr ordfører Valur Arnthorsson og fru Sigridur Olafsdóttir.

Jeg vil på vegne av min hustru og meg selv, og de andre norske gjester, få rette en varm takk til Dem for de vennlige ord og den store gjestfrihet som Akureyri har vist oss.

Jeg er meget glad for at mitt første offisielle besøk i utlandet som Norges statsminister går til Island. Dette er landet framfor noe annet hvor vi nordmenn føler oss hjemme blant nære venner med fellesskap i historie, tradisjon og kultur.

En ulempe ved de tradisjonelle offisielle statsbesøk

- 2 -

er at man ikke kommer innenfor fasadene, man kommer ikke forbi uniformene. Slik har jeg ikke følt det i disse dagene i Island, og aller minst har jeg følt det slik i Akureyri. Her har jeg hatt en følelse av å være på gjesting i et samfunn hvor jeg har en nær forbindelse til hver enkelt innbygger. Jeg har fått et inntrykk av hvordan folk lever og bor og arbeider i et alminnelig islandsk samfunn.

Her som ellers er jeg imponert av den gode og jevnt fordelte velstand som dere islendinger har greid å skape i dette landet. Vi har i Norge vanskelige naturforhold å kjempe med. Men dere har fått et land som er enda vanskeligere, og det er en opplevelse å se hvor godt dere har utnyttet de muligheter som landet og havet rundt det har gitt.

Det er en tradisjon med nordmenn i Akureyri. Under den annen verdenskrig var det her stasjonert både norske flyvere og marinefolk. Akureyri var for oss en verdifull stasjon i den del av kampen for et fritt og demokratisk Europa som vi førte. I Akureyri ble de unge guttene tatt imot av befolkningen som dens egne sønner. I den offisielle historiske framstilling av Norges krig 1940-45 er dette for all ettertid nedtegnet som et monument over islandsk-norsk vennskap.

I et annet dokument som er noe mindre offisielt i sin karakter, men som er eldre av år, er det gitt en beskrivelse av enkelte islandske forhold som det er naturlig å trekke fram ved denne store gjestfrie middagen. Jeg tenker på Kongsspeilet eller "Konungs skuggsjá" som det kanskje er bedre kjent under i Island, dette underlige verket som man mener ble nedtegnet i Norge på 1200-tallet. Det er gitt livfulle skildringer av

de forskjellige naturundere i Island, og til slutt ender faren i Kongsspeilet opp med å fortelle sin sønn om en siste ting i Island som folk finner underlig.

"Så er sagt at det er slike kilder i Island som de kaller ølkilder. De er kallet så fordi det vannet som er i dem lukter mere som hjemmebrygget øl enn vann, og om folk drikker av det så blir ikke magen fylt av det som av vanlig vann, men det setter seg og går i kroppen likesom hjemmebrygget øl."

Jeg vet ikke om dere har slike ølkilder nå for tiden i Island, og om de i så fall finnes her i Akureyri. Men bak denne middagen ligger en generøsitet og en gjestfrihet som tyder på at dere har rike kilder å øse av til dette gode vennelag.

Jeg vil til slutt nok en gang takke for at jeg fikk komme til Akureyri, gjøre meg kjent med dette stedet og folkene som bor her, og vil til aller sist takke for denne fine tilstelningen i en god atmosfære.